

QUIM DOMENE (OLOI, 1948) EXPOSA A L'ESPAI ZERO1 D'OLOI UNA SELECCIÓ DEL SEU PROJECTE EPISTOLAR I GRÀFIC INICIAT EL 2005

Ironia gràfica ► Domene flirteja amb l'esperit dadaïsta a través dels seus autoretrats.

Quim Domene recupera les cartes de Kurt Schwitters

QUIM DOMENE

► **Espai ZERO1, Olot.** Carrer de l'Hospici, 8.

ⓐ **Del 3 de setembre al 20 de novembre.**

De dimarts a diumenge de 10 a 13h. i de 17 a 20h. www.quimdomene.com

EUDALD CAMPS

■ És possible enviar una carta a Kurt Schwitters? Quim Domene, que va néixer el mateix any que moria l'artista alemany —cap dels dos va triar que fos així—, fa temps que demostra que sí: li ha escrit i hi ha dialogat «gràficament» de l'única manera possible, és a dir, en el context perfectament autàrquic que ofereix l'espai de l'art. El resultat és uns *collages-carta* que proliferen de la mateixa manera que ho feien els coneguts treballs que Schwitters va anomenar *Merz* en un in-

tent de desmarcar-se d'un dadaïsmes cada vegada més homogeni i desnaturalitzat. L'etimologia de la paraula (*Merz*) pot ser rica: *Herz* (cor), *Schmerz* (dolor), *Scherz* (acudit) o fins i tot *ausmerzen* («extingir», entès com una forma de purificació); conceptes que ens remetien, en darrera instància, a una mena de metarelat que no té inici ni final sinó, en el sentit més purament bergsonià del terme, duració. Aquesta és l'essència del collage: escolar-se, formar-se deformant-se, lentament, a través del temps i dels seus protagonistes. Per això Domene pot escriure una carta, o dues, o mil, a Kurt Schwitters: perquè tots dos formen part de la mateixa història de l'art. L'exposició que demà s'inaugura (12h.) a l'Espai Zero1 d'Olot, així ho certifica.